

Особено мнение на съдията Стефанка Стоянова

Не считам за противоконституционен § 2 в частта на чл. 35г. от Закона за изменение и допълнение на Закона за приватизация и следприватизационен контрол.

Според мен не са изчерпателно изброени нито функциите на Народното събрание в чл. 62 от Конституцията, нито неговите правомощия в чл. 84 и чл. 85 от Конституцията. Изводът се подкрепя от наличието на конституционни разпоредби (примерно чл. 91, чл. 130, ал. 3, чл. 147, ал. 1, § б от преходните и заключителните разпоредби), с които на Народното събрание са предоставени функции и са възложени правомощия извън съдържащите се в чл. 62, чл. 84 и чл. 85 от Конституцията.

Наред с това приемам, че Конституцията не изключва възможността правомощията на Народното събрание да бъдат конкретизирани в закон. Съдът вече е изразил разбиране в този смисъл в Решение № 17 от 24 ноември 1992 г. по к.д. № 22/1992 г. и това свое разбиране с потвърдил в Решение № 15 от 7 октомври 1999 г. по к.д. № 11/1999 г. Приемам също, че оспорената разпоредба не противоречи на чл. 8 и чл. 106 от Конституцията. Одобряването, което тя предвижда, не може да се идентифицира с проверка на законосъобразността на акта на Министерския съвет и не съставлява осъществяване на правораздаване. Ето защо не е налице накърняване на конституционно установените функции на съдебната власт. Същевременно това одобряване предхожда сключването на договора за прехвърляне на обекта на приватизация, поради което не е налице засягане и на конституционно установената функция на Министерския съвет да организира стопанисването на държавното имущество.